

men Personalet dog være saaledes stillet, at de ikke ere overbeholdede. Saadanne Data oplyse slet Intet, og dog ere de ulige mere værd end de løse statistiske Angivelser, som det ærede Medlem vilde hente fra et enkelt Aar og et fremmed Land, for at vise os, i hvilket Forhold Toldembedsmænd bære af Overanstængelse. Det ærede Medlem har havt den Velvillie at fortælle os, at af 1149 Toldembedsmænd, som „gjorde Tjeneste i fri Luft“, var der død i eet Aar 14, medens Mortaliteten ellers er 27 af 1,000. Nu veed jeg ikke rettere, end at imellem de 27 maa der være medregnet smaa Børn og gamle Oldinge, hvormod rimeligvis disse to Kategorier ere undtagne fra Toldembedsmænd, ialfsald fra de Toldembedsmænd, som gjøre Tjeneste i fri Luft. Da nu det ærede Medlem slet ikke tog dette med i Betragtning, saa havde han gjort sig selv og os en Tjeneste ved at holde sine fuldstændigt ubrugelige Oplysninger tilbage, thi der lader sig virkelig ikke oplyse det Allermindste med Hensyn til, om de danske Toldassistenters, Toldcontrolleures eller Toldbestillingsmænds Tjeneste er anstrængende eller ikke, deraf, at der i et vist Aar er død i England 14 Toldmænd af 1,149. Der er en vis Brug af statistiske Oplysninger, som maa bringe disse i den fuldstændigste Miscredit, og det er, naar man uden fjerneste Anledning anfører Tal, der i og for sig slet Intet sige, og som blive fuldstændigt meningsløse, naar de bringes i Forbindelse med et Spørgsmaal, som bevæger sig paa et fuldstændigt andet Omraade. Det ærede Medlem vilde virkelig gjøre sig selv og os en stor Tjeneste ved at indskrænke sine yndede statistiske Angivelser til Steder, hvor de høre hjemme og kunne gjøre nogen Nytte. Dernæst meente det ærede Medlem, at jeg skulde have „gjengivet paa usiagtig Maade“ — det var hans Ord — hvad han havde yttret angaaende den Rolle, som det maatte spille ved Lønningernes Fastsættelse, om der var Mange, der søgte Toldtjenester eller ikke. Derom siger han i Tidenden Spalte 3093: „Udvalget har ikke budt slette Bilkaar; ialfsald kan det umuligt siges, at de ere slette, naar man ikke godtgjør en Mangel paa Følf til at søge Posterne.“ Jeg har sagt, at for

mig kan den Betragtning ikke være afgjørende med Hensyn til Spørgsmaalet, om der er Nok, som søge disse Tjenester, eller om der ikke er Nok; jeg har rigtig gjengivet den Mening, jeg vilde modsige, men ikke paa den bygget noget personligt Angreb. Det tredie Punkt angik den Reduction i Toldvæsenet, som skulde blive en Folge af en Revision af Toldtarifen; der siger det ærede Medlem idag, at jeg har „rettet“ hans Udtryk, naar jeg har sagt, at det ikke kunde hjælpe at gjøre sig Illusioner om en Reduction i en større Maalestof som Folge af en Revision af Toldtarifen. Men det ærede Medlem har netop sagt, Spalte 3092: „Naar den høitærede Minister derved vil gaae, hvad jeg i det Mindste vil kalde den rette Vej, vil han komme til en stor Reduction af Toldvæsenets Personale“. Jeg ser nu ikke nogen Forskjel imellem „en stor Reduction“ og en Reduction efter en større Maalestof; disse to Udtryk smelte for mig fuldstændigt sammen. Jeg vil ønske — idet jeg lader Fortiden hvile — at det ærede Medlem aldrig maa komme til at gjøre sig skyldig i nogen større „Usiagtighed“, i nogen driftigere „Rettelse“, end dem, han idag har beskylt mig for med Hensyn til hans Foredrag i forrige Møde; det paagjældende Numer af Tidenden, der nu foreligger, afgiver uimodsigelige Vidnesbyrd om, at jeg har gjengivet fuldstændigt correct. Det sidste Spørgsmaal, om en Reduction i Toldvæsenet, blev forøvrigt optaget af det ærede Medlem for Wro (Steenstrup), og dette ærede Medlem holdt paa den Anskuelse, at en Revision af Toldtarifen maa kunne medføre en større Reduction. Nu vel, Meningerne kunne være deelte; jeg betragter det ialfsald ikke som et personligt Angreb paa mig, at det ærede Medlem har en anden Mening om dette Punkt end jeg. Men jeg vil dog sige, at han gjorde sig skyldig i en noget paafaldende Modsigelse, idet han støttede sin Dom til, hvad praktiske Toldembedsmænd vare enige om og havde erklæret ham, hvormod han meente, at Finantsministeren ikke kunde have nogen rigtig god og sund Mening om disse Ting, fordi denne havde kun disse samme Embedsmænd at holde sig til. Men Et af To, enten ere de praktiske Embedsmænd paalide-